

Szelestey László

néprajzkutató, művészeti író, újságíró
(1943. június 22. Sárvár –
2013. november 22. Budapest)

Szelestey László gyermekkorát Sárváron töltötte. Gimnáziumi tanulmányait Zalaegerszegen végezte a Zrínyi Miklós Gimnáziumban, 1961-ben érettségizett. Ezt követően Budapesten két évig a Nyomdaipari iskolába járt, majd a Zala Megyei Nyomda Vállalatnál helyezkedett el. A Zalai Hírlapnál újságíróként dolgozott 1967-től, s elvégezte a

MUOSZ (Magyar Újságírók Szövetsége) két éves újságíró iskoláját. Közben 1968-ban megnősült, 1969-ben megszületett egyetlen gyermeke, Magdolna. Több év egyéb területen végzett munka után 1978-tól ismét az újságírás csábította el és a Zalai Hírlap kulturális rovatában tevékenykedett. Ezekben az időkben már rendszeresen tartott képző-, ipar- és népművészeti előadásokat, kiállításokat nyitott meg, s mellette más lapokban is jelentek meg írásai.

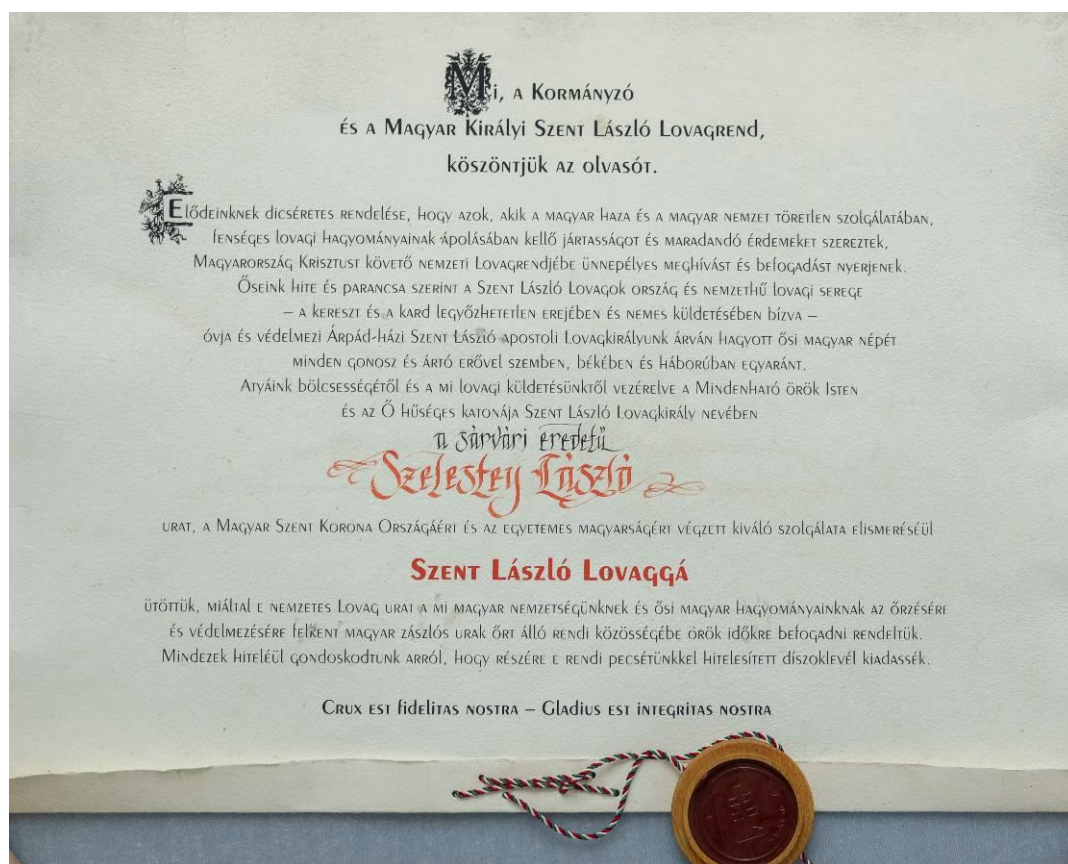
Zalából Szombathelyre költözött, ahol szintén a megyei hírlapnál dolgozott, majd a 80-as évek közepétől teljesen a néprajzi kutatásnak, a rendszerező munkának, a publikálásnak, kiállítások rendezésének, a gyűjtésnek szentelte életét. A legszebb, legkülönlegesebb tárgyakat lerajzoltatta, megfestette, s a kiállításokon így mutatta be azokat. Vetített képes előadásaival fáradhatatlanul járta az országot. Hat éven keresztül munkatársa volt a Dobogó c. újságnak.

Sótartó fotón és rajzon

A Miskolci Bölcsész Egyesület felnőttképzésén magyarságkutatói certificatiót kapott néprajzi szakirányban, ahol szakdolgozata írásánál Dr. Pap Gábor professzor volt az opponense, akinek mindvégig nagy tisztelője volt, mesterének tekintette. Ugyanitt oktatóként is tevékenykedett.

A 2003-ban megalapított Magyar Királyi Szent László Lovagrend alapító tagja, melyről lovagi Oklevél tanúskodik, s 2007. december 15-én vehette át a Lovagrend legmagasabb kitüntetését, a „Lovagi Vaskeresztet”.

Magyar Műveltség díjban részesült 2010-ben.

Utolsó éveiben betegeskedett, de erről soha nem beszélt. Halála előtt súlyos műtéten esett át, melyből felépülni már nem tudott a legyengült szervezet. Halála épp egybeesett Rózsa Sándor halálának 135. évfordulójával. A Zala megyei Orbányosfán helyezték örök nyugalomra.